

శ్రీనివాస కల్యాణములు

విశ్వాసుడు

డి. సాయికృష్ణ

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి

శ్రీనివాస కల్యాణము

చిత్రకారుడు

టి. నాయక్విష్ణు

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు
తిరుపతి

SRINIVASA KALYANAM

Illustrations by

T. SAI KRISHNA

T.T.D. Religious Publications Series No.242

© All Rights Reserved

First Edition : 2001

Reprint : 2003

Copies : 2000

Published by

Ajeaya Kallam, IAS

Executive Officer,

Tirumala Tirupati Devasthanams,

Tirupati - 517 507.

Printed at

Students Offset Printers,

553, Balaji Colony,

Tirupati.

Ph.No.2229253.

ముందుమాట

వేంకటాద్రి సమం స్థానం బ్రహ్మాండే నాస్తి కించన,

వేంకటేశ సమాదేవో న భూతో న భవిష్యతి.

ఈ బ్రహ్మాండంలో వేంకటాద్రితో సమానమైన స్థానం ఇంకొకటి లేదు. వేంకటేశ్వరునితో సమానమైన దేవుడు లేడు; ఇకముందు ఉండడు.

ప్రపంచంలో ఎక్కడా మరే దేవాలయానికీ లేని ప్రాశస్త్యం శ్రీ వేంకటాద్రికి, వేంకటేశ్వరునికి ఉందన్న సత్యం అందరికీ తెలిసిందే. కృతయుగంలో నరసింహమూర్తి, త్రేతాయుగంలో శ్రీరామచంద్రుడు, ద్వాపరయుగంలో శ్రీకృష్ణుడు, కలియుగంలో వేంకటేశ్వరుడు ప్రత్యక్ష దైవాలు. కలియుగంలో భక్త సంరక్షణార్థం శ్రీ మహావిష్ణువు వైకుంఠాన్ని విడిచి తిరుమలలో నెలవుచేసుకొన్నాడు. అందుకే తిరుమలకు కలియుగ వైకుంఠమని సార్థకమైంది.

శ్రీనివాసుడు వేంకటాచల నివాసియై అకాశరాజపుత్ర అయిన పద్మావతి దేవిని పరిణయమాడిన పవిత్రగాధ సచిత్ర వ్యాఖ్యాన సహితంగా ప్రచురిస్తున్నాం. చిత్రగ్రంథానికి వ్యాఖ్య ఉన్నట్లయితే పామరులకు సైతం సుబోధకంగా ఉండగలదన్న నమ్మికతో దేవస్థానం వేంకటేశ్వర కల్యాణం ప్రచురిస్తోంది. ప్రఖ్యాత చిత్రకారులు శ్రీ టి. సాయికృష్ణగారి చిత్రలేఖనం ద్వారా వెలువడుతున్న ఈ 'శ్రీనివాస కల్యాణం' అందరినీ ఆకట్టుకోగలదని భావిస్తున్నాము. శ్రీ కామేశ్వర్ శ్రీనివాసులుగారు ఈ చిత్రాలకు వ్యాఖ్యానాన్ని సంతరించారు.

కార్యనిర్వహణాధికారి,

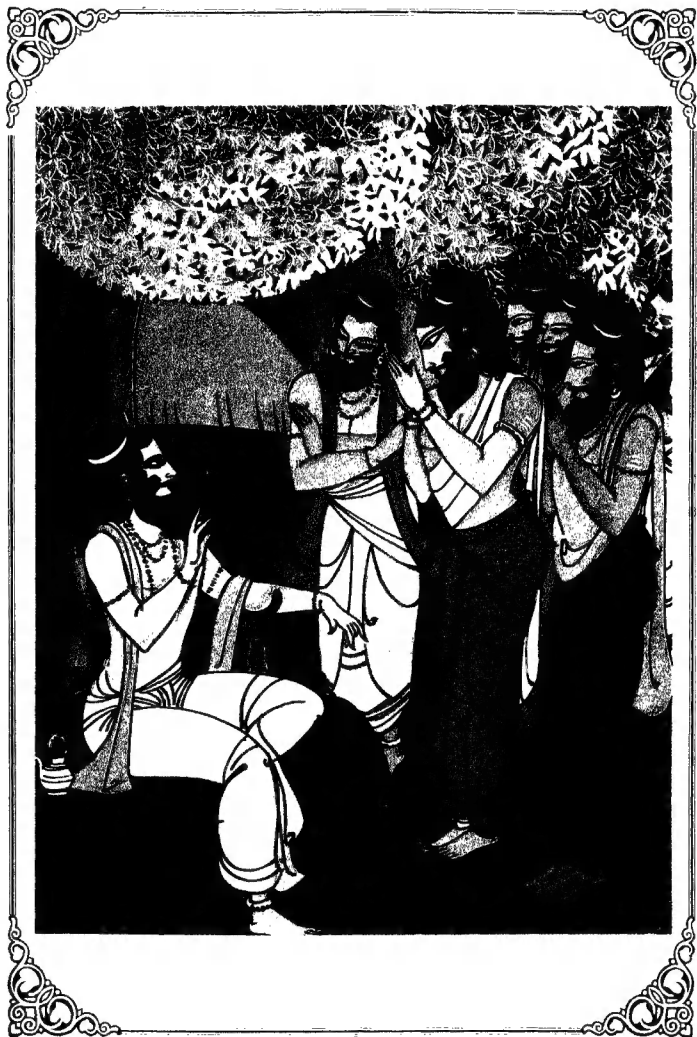
తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు.

అది పరమపావనమైన గంగానదీ తీరం. కన్యప స్రజాపతి పర్యవేక్షణలో
సకల మునిగణాలు గుమిగూడి యాగాన్ని ప్రారంభించారు. ఇంతలో
వీణాముని నారదులవారు ప్రవేశించారు. ఆ కలహ భోజనితో కళ్యాణ
గాధకు అంకురార్ద్రణం జరుగుతుంది కాబోలు. 'ఈ యాగప్రయోజనం
ఏమిటి? యజ్ఞఫలాన్ని ఏ వేల్పు స్వీకరిస్తాడు?' అని వారు మహర్షులను
అడుగుతారు.

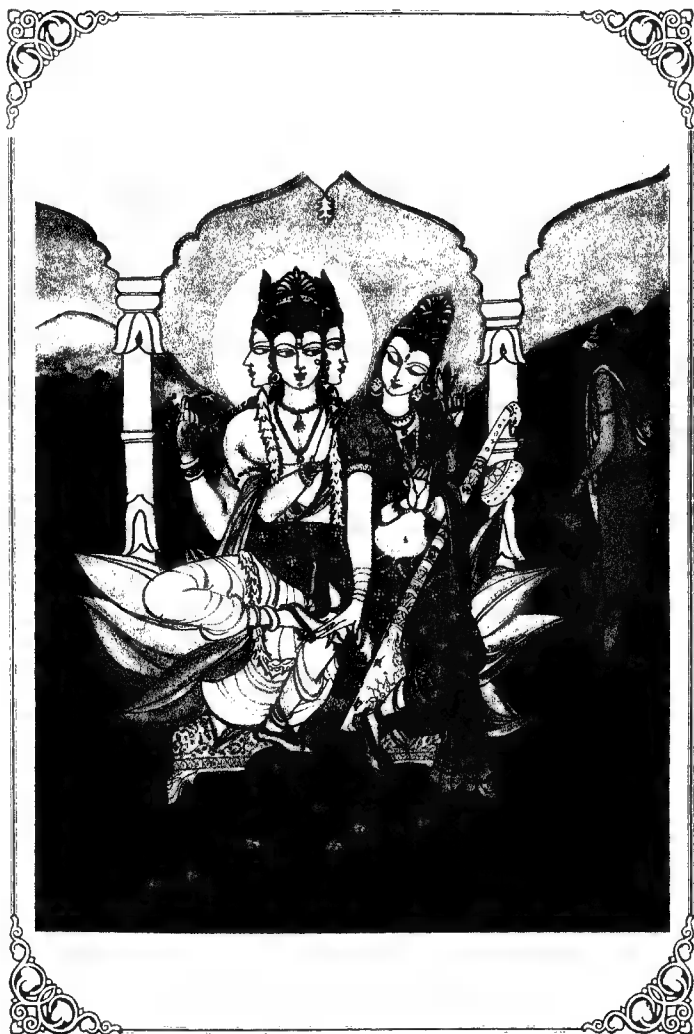

నారదుని ప్రశ్నలకు సమాధానం తోచని ఋషులు భృగుమహర్షిని
ఆశ్రయించారు. యాగఫలం పొందడానికి త్రిమూర్తులైన బ్రహ్మ, విష్ణు,
మహేశ్వరులలో ఎవరు అర్హులో నిర్ణయించవలసిందని ప్రార్థించారు.

జ్ఞగువు సత్యలోకం చేరాడు. ప్రణయ లోకంలో విహరిస్తున్న సరస్వతీ
చతుర్ముఖులు మునిరాకను గమనింపలేదు. వాణివీణాలో బుడైన బ్రహ్మ
పూజకు అర్హుడుకాడని నిందిస్తూ ముని కైలాసానికి కదిలాడు.

అర్థాంగి యగు అద్రి తనయతో ఆనందముననున్న ఆ పరమేశ్వరుడు
మహర్షిని గమనించి మన్నింప లేదు. పార్వతి మాత్రము పరితపించి
మహర్షిని మరలించినది.

పరమేశ్వరుని నిర్లజ్యానికి గురి అయిన జ్ఞగువు ఉగ్రుడై 'శివలింగానికే
పూజలు పొమ్మ'ని శపించాడు. అగ్రహోదగ్రుడైన రుద్రుని పరాశక్తి
నివారించింది.

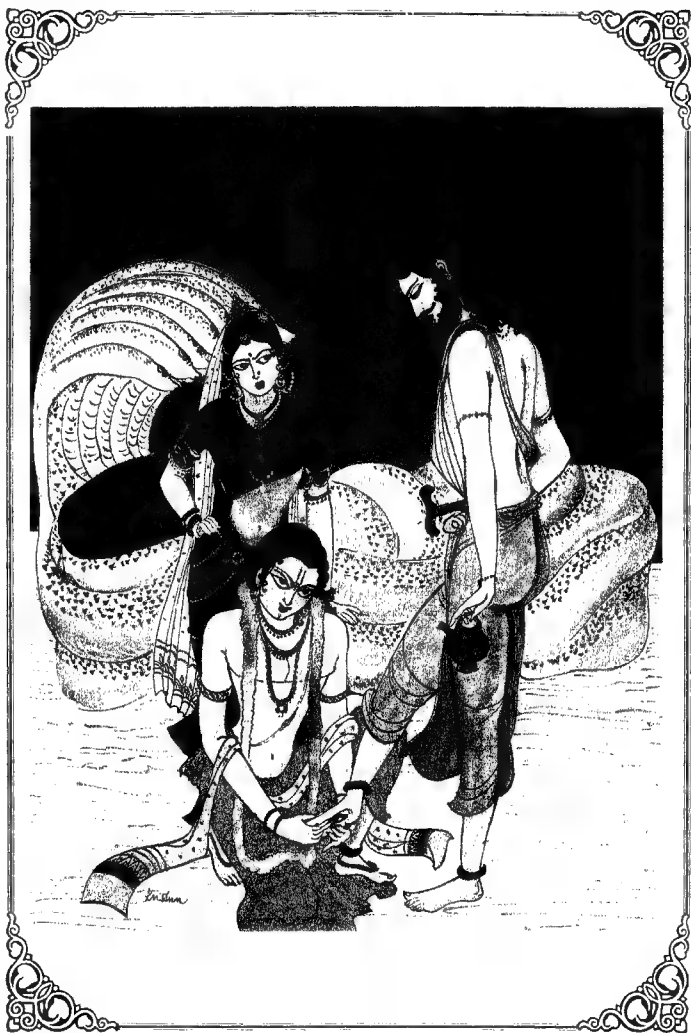

పాదనేత్రుడు పాలకదలిలో అడుగు మోపాడు. శ్రీకాంఠాసక్తుడైన
దైకుంఠవాసుడు శేష పాన్పుపై పవళించి వున్నాడు. జ్వగుమహర్షికి
అరికాలి మంట సెత్తికెక్కినది. అదినారాయణుని ముఖం పల్లవం మీద ముని
తన పాదాన్ని మోపాడు.

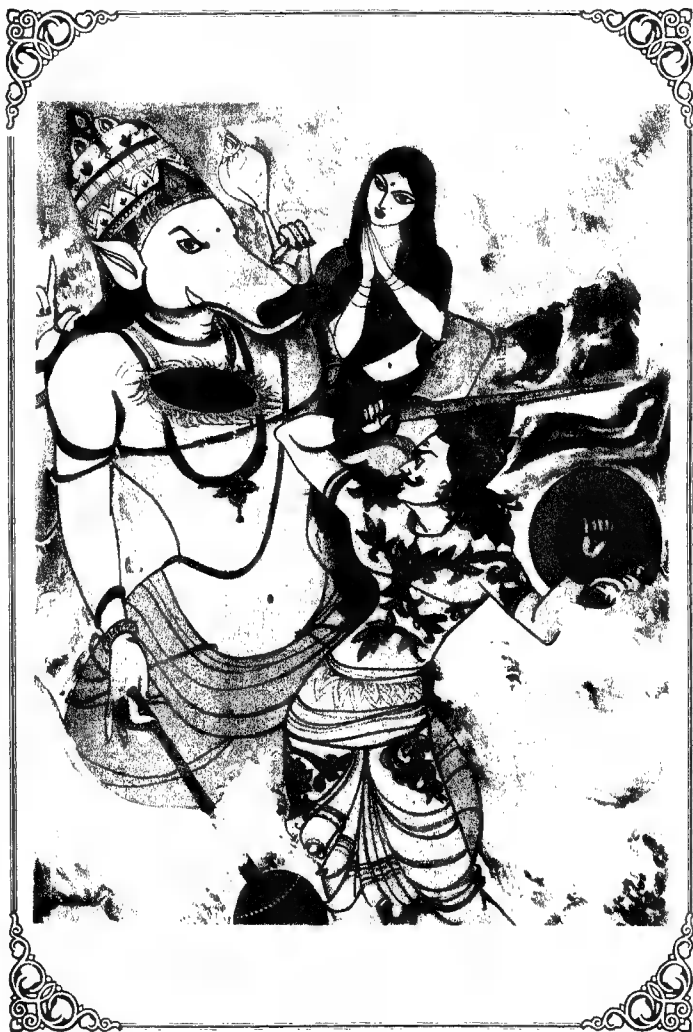
‘అయ్యో! నా కలిసమ్మిన ఉరము ~~మీ~~ మీ వృదువైన పాదం కంది
పోయింది కదా!’ ~~అ~~ అ జగన్నాటకసూత్రధారి భృగువు పాదంలోని
నేత్రాన్ని చిదిమివేశాడు. ముని అహంకారం అణగిపోయింది. శుద్ధ
సత్త్వమూర్తి అయిన మహావిష్ణువే యజ్ఞపూజకు అర్హుడని నిర్ణయించాడు.
మునికులమంతా యజ్ఞఫలాన్ని మాధవునకే సమర్పించినది.

‘మీ వక్షస్థలం నాకు నిత్యనివాసం. నా శయ్యాశాఖాగ్యాలకు
నిలయము. లక్ష్మీనిలయాన్ని కాలదన్నిన మునిని గౌరవించారు. ఆ
జడదారి అపచారానికి సహింపక ఉపచారాలు చేశారు. ఇంతకంటే
అవమానమేమున్నది ఇల్లాలికి. భార్య పరాభవాన్నే భరించిన భర్తతో
నాకేం పని’ అంటూ మహాలక్ష్మి వైకుంఠాన్ని వదలి వెళ్ళింది.

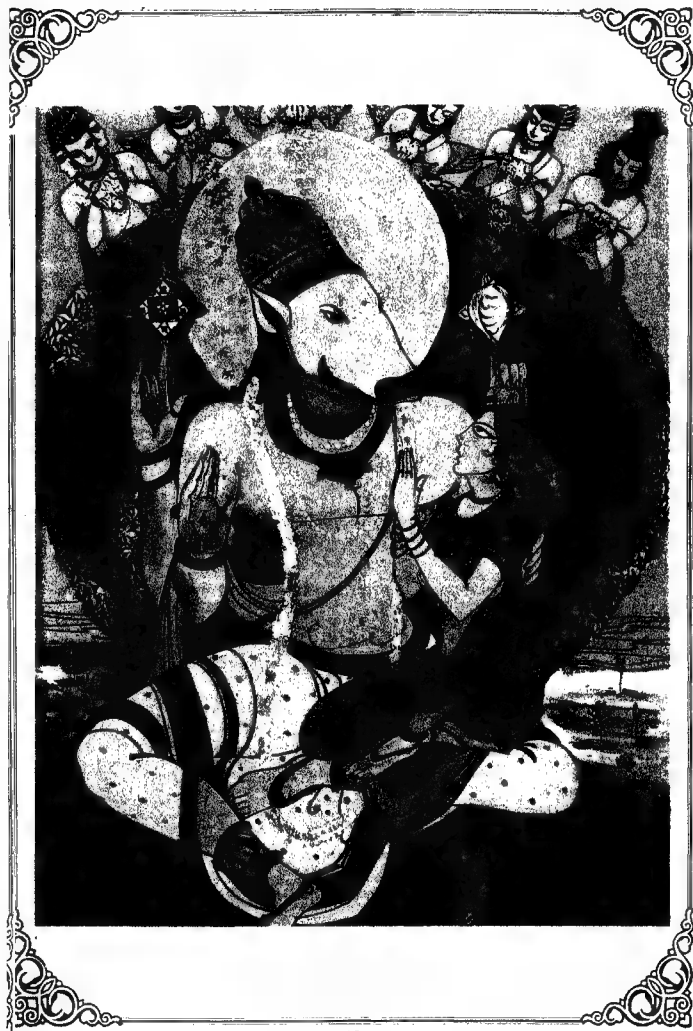

అది మహాకల్పం. సృష్టి అంకా జలమయమైంది. హిరణ్యాక్షుడు
వరగర్వంతో భూమిని బాపచుట్టగ చేసి సముద్రంలో ముంచివేశాడు.
భూదేవి హాహాకారాలు విన్న శ్రీహరి అదివరాహమూర్తి
రాక్షసుని సంహరించి భూమిని ఉద్ధరిస్తాడు.

తన ప్రణయాంకంలో భూసతిని నిలుపుకొని లోకరక్షణార్థం శంఖ
చక్రాలు ధరించి ఆ శ్వేతవరాహమూర్తి వెలసిన చోటు మరాహాక్షేత్రంగ
ప్రసిద్ధి పొందింది. బ్రహ్మాది దేవతలు పుష్పేవ్యష్టి కురిపించారు.
నాటినుండి శ్వేతవరాహకల్పం ప్రారంభమయింది.

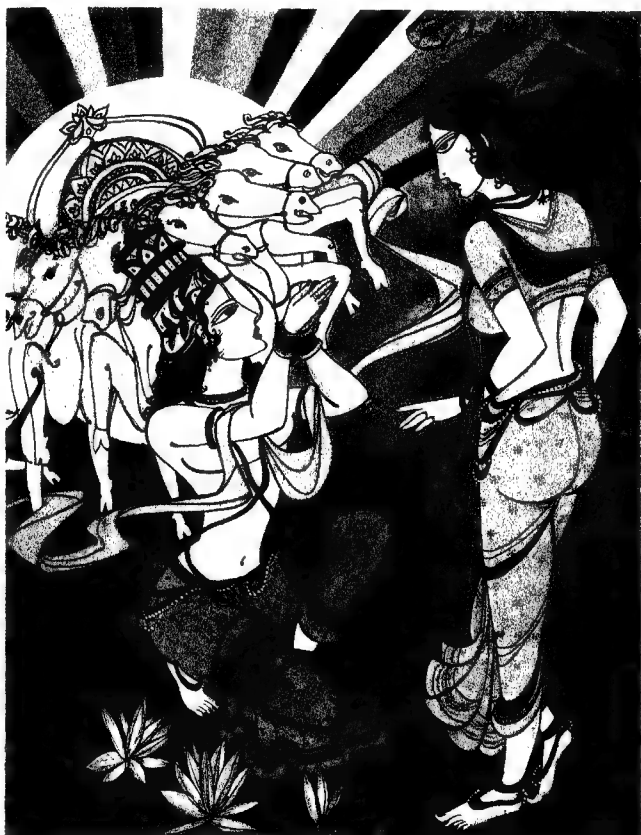
లక్ష్మి అట్లా అలిగి నైకుంఠం వదలి వెళ్ళడంతో ఒంటరివాడైన
నైకుంఠవాసుడు వేంకటాచల శిఖరాలు చేరాడు. వరాహపుష్కరిణి
సమీపంలోని చింతచెట్టు క్రింద ఒక పుట్టులో నివసించ సాగాడు.

వల్మీకంలో కాపురమున్న నారాయణుని సేవించుకోదానికి బ్రహ్మ,
మహేశ్వరులు - అవు, దూడగ అవతరించారు.

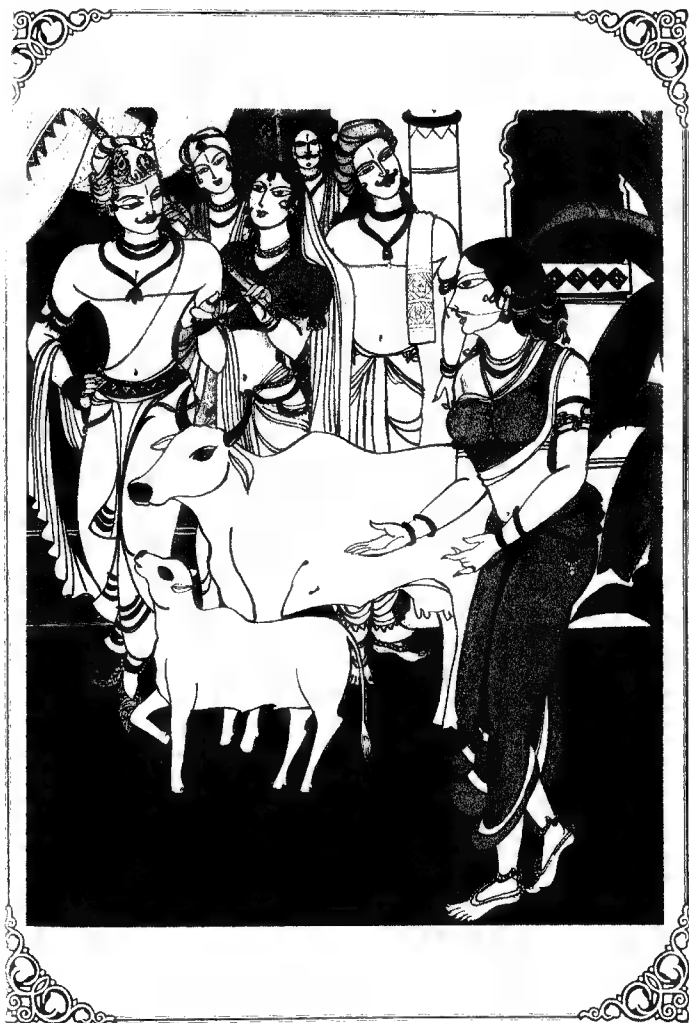

అదిలక్ష్మి కి ఈ విషయాన్ని సూర్య భగవానుడు వివరించాడు. గొల్లభామ
వేషంతో పెళ్ళి ■ అపుదూడలను చోళరాజుకు విక్రయించమని
ప్రార్థించాడు.

చో జభాపతి గొల్లెత తెచ్చిన అవుదూడలను చూసి ముచ్చటపడి స్వీకరించి
■/■ గోశాలకు తరలించాడు. ప్రతి నిత్యం గోవు తన క్షీరంతో పుట్టలో
చేరిన స్వామిని తృప్తిపరచేది.

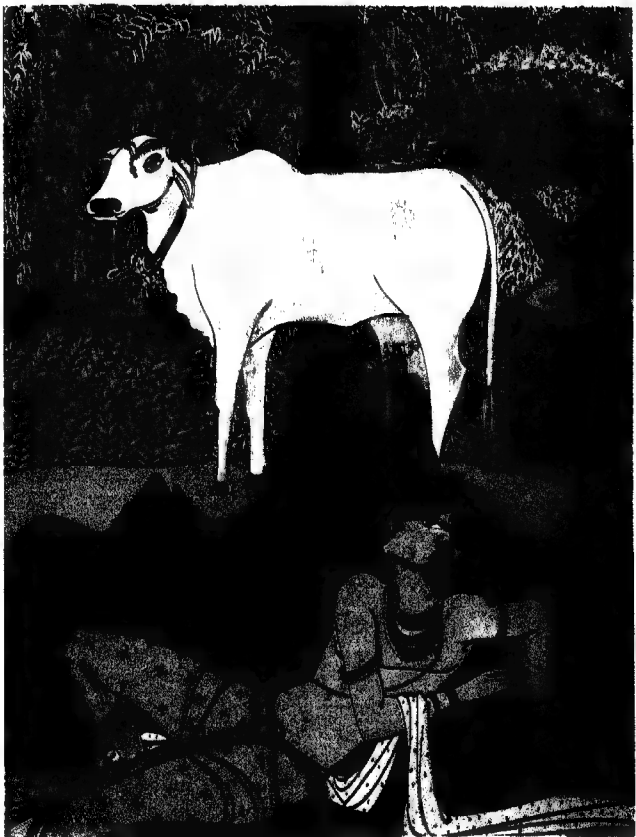

కామధనువులాంటి గోవు ఇంట పాలివ్వకపోవడంతో చోళరాజు
యాదవుని అనుమానించి తీవ్రంగదండిస్తుంది.

మందవిడిచి ఒంటరిగ గోవు పెళ్లడం ~~అనాదీ~~ యాదవుడు వెన్నంటి
పోతాడు: అది పుట్టమీద పొలను వర్షించడం చెట్టునాటు నుండి
గమనించాడు.

పాలను పుట్టపాలు చేస్తున్న ఆవుపై ఆగ్రహించి యాదవుడు దానిని
కొట్టడానికి చేతి బడితెను పైకెత్తాడు. గోవును కాపాడడానికి పుట్ట
వెలువడిన శ్రీనివాసుడు గోపాలుని కర్రదెబ్బకు ఆహుతయ్యారు.

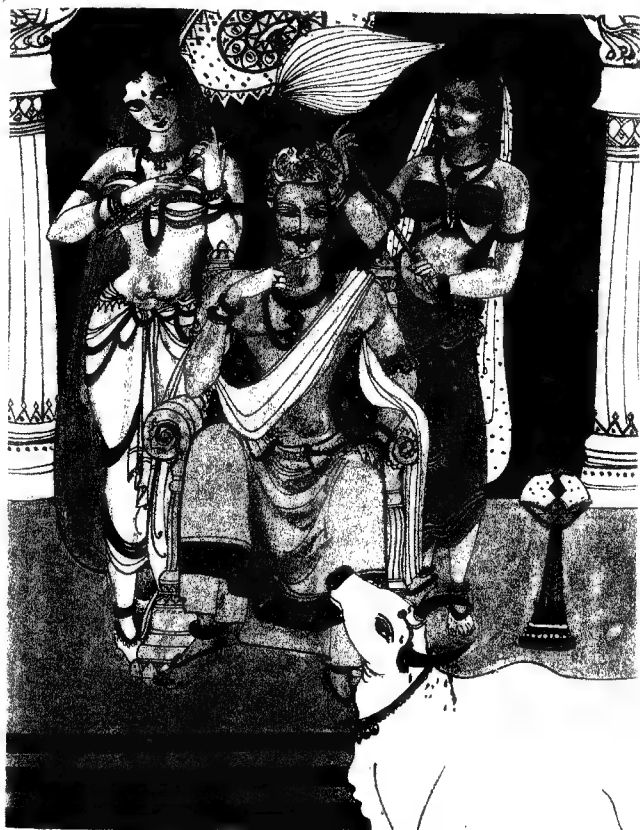

శ్రీనివాసుని కలలో ఇళం చింది గోవున్న పడ్డది. యాదవుడు నేలకూలాడు.

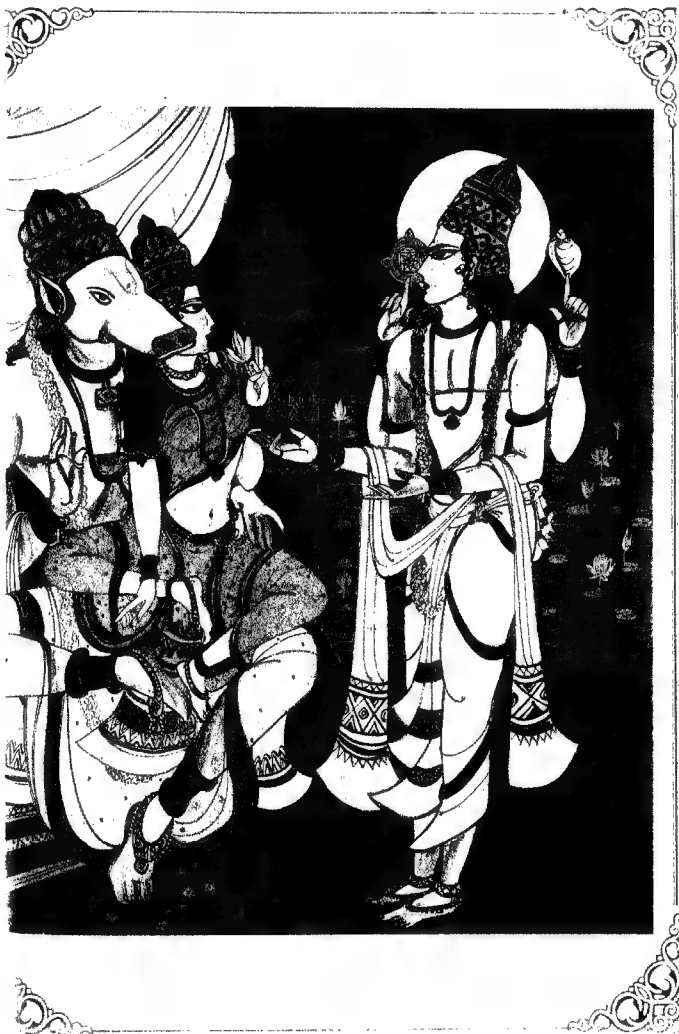
గోపాలుడు మరణించాడు. రక్తపు మరకలతో ~~అవు~~ అవు చోళనగరం
చేరింది. రాజు అవుపై రక్తాన్ని గమనించి అమంగళాన్ని శంకించాడు.
అవు ముందుకు దారిపీసింది. చోళుడు గోవువెంట నడిచాడు.

అవు పుట్ట సమేపంలో నిలిచింది. గొల్లవాని శూన్య చూసి రాజు
నిశ్చేష్టుడయ్యాడు. శ్రీనివాసుడు చోళరాజును 'పితామహుడు'ని
అంటాడు. దాసుని తప్పునకు రాజునకు దండన. 'నిరసరాధిని నన్ను
మన్నింపవ' అని చోళుడు శ్రీనివాసుని ప్రార్థించాడు. 'పద్మావతిని నేను
పరిణయమాడే వేళ అకాశరాజు ఇచ్చిన కిరీటాన్ని ధరించిన మరుక్షణమే
నేను శాపవిమోచనం' పొమ్మన్నాడు శ్రీనివాసుడు.

వరాహస్వామి అనుమతితో శ్రీనివాసుడు పుష్కరిణి ఒడ్డున స్థిర నివాసం ఏర్పరచుకొన్నాడు. వరాహ త్రేతమయిన తిరుమలలో తనకు స్థితిగతులను కల్పించిన భూవరాహ స్వామికే తొలి పూజానైవేద్యాలు జరుగవలసిందిగా శ్రీనివాసుడు కట్టడి చేశారు.

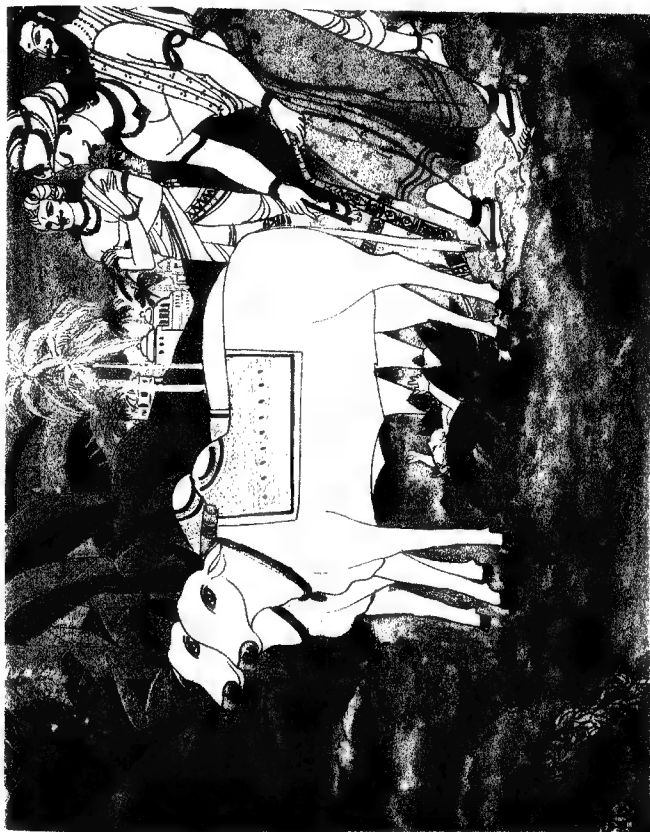

వరాహమూర్తిని సేవించే వకుళమాలిక శ్రీనివాసుని లాలించసాగింది.
వకుళ పూర్వజన్మలో యశోద. తనచేతుల మీదుగా శ్రీకృష్ణునకు
కల్యాణతిలకం దిద్దలేకపోయిన యని ■ కల్గి ఆరాటపడింది. ఆ కోరిక
తీరకే యశోద వకుళ అయింది. కృష్ణయ్య శ్రీనివాసుడయ్యాడు. వకుళ
కనులలో పారాడేది కృష్ణుడే.

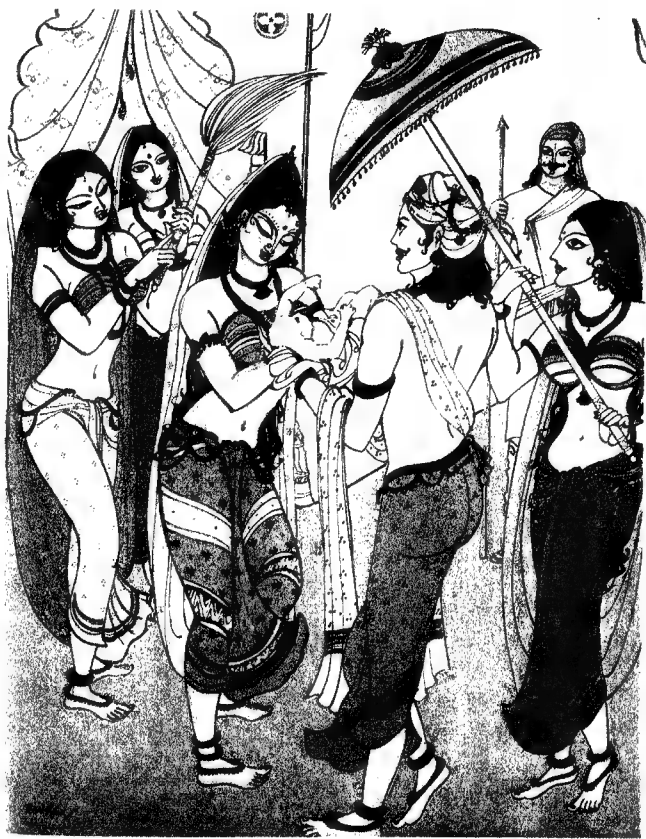

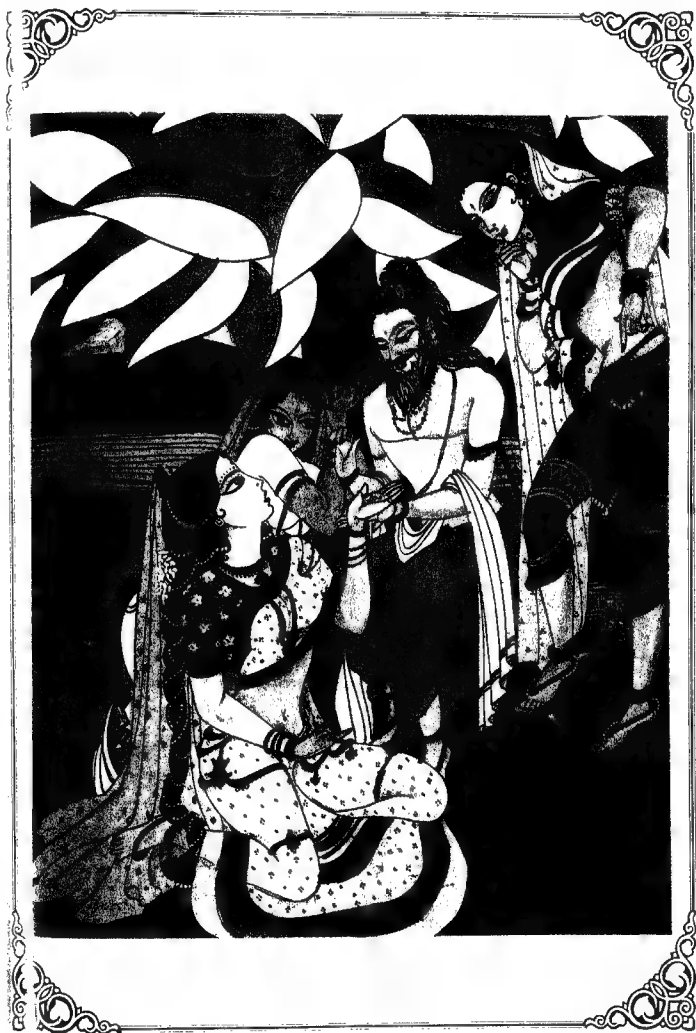
ఆరోజుల్లో ఆకాశరాజు తొండమండలాన్ని పాలించేవాడు. ఇతని
తమ్ముడే తొండమానుడు. సంతానార్థి అయిన ఆకాశరాజు యాగాన్ని
సంకల్పించి యజ్ఞవాటికను దున్నసాగాడు. అశ్వర్యం. నాగేటి
నోకి భూమినుండి వెలువడిన పద్మంలో ఒక అందాల పసిపాప
బోసినవ్వు లొలకబోస్తున్నది.

■■■■■ అనందానికి అవధులేవు. ఆ పసిపాపను ధర్మపత్ని ధరణీదేవి
 చేతుల్లో ఉంచాడు. ధరణీదేవి కళ్ళలో అనందబాష్పాలు వకోబాలలో
 పొలధారలు పెల్లుబికాయి. ఇంతలో ఆకాశవాణి వినిపించింది.
 'ఆకాశరాజా! ఈమె కారణజన్మురాలు. ■■■ కన్యకవల్ల మీకు లోకోత్తర
 శుభములు సమకూడగలవు'. పద్మంలో వెలసిన పాపకు 'పద్మావతి'
 అని నామకరణం చేసి ■■■ రాజదంపతులు అల్లారుముద్దుగపెంచసాగారు.

యౌవనవతి అయిన పద్మావతి ఒకనాడు చెలికత్తెలతో వనవిహారం చేస్తుండగా అక్కడికి ఒక ముని వచ్చాడు. పద్మావతి హస్తరేఖలు పరిశీలించి 'నీవు మహావిష్ణువునే చేపట్టగల భాగ్యశాలివి' అన్నాడు. ఆ త్రికాలవేది ఎవరో కాదు నారదులవారే.

వేటకు వెళ్ళిన శ్రీనివాసునికి మదపుటనుగువదురైంది. ధనుర్మాణాలు
ధరించి అశ్వారూఢుడైన శ్రీనివాసుడు దానిని వెన్నంటి తరుమసాగాడు.
ఆ మదగజం గజగమనలు విహరించే ఉద్యానవనం చేరింది. ఆ
వినుగును చూసి పద్మావతి, చెలికత్తెలు భయభ్రాంతులయ్యారు.

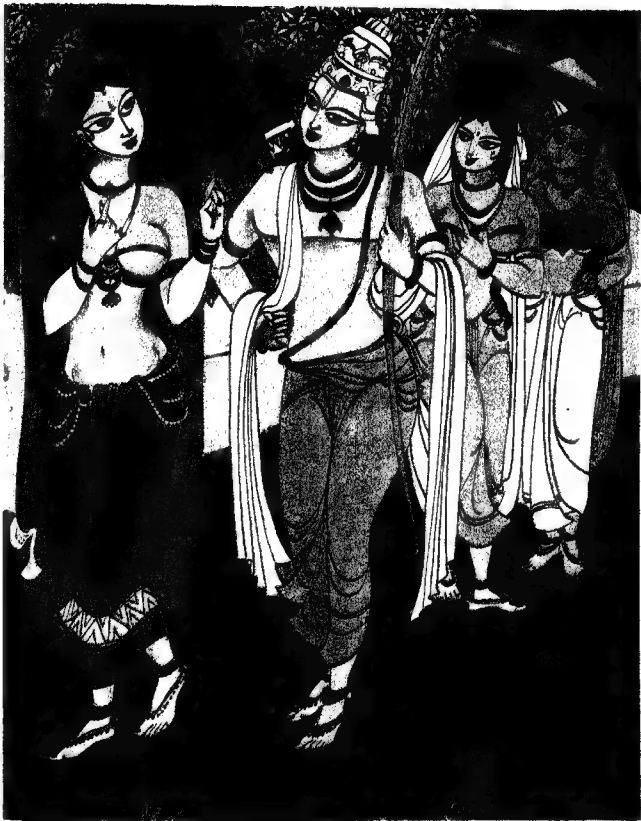

అక్కడ శ్రీనివాసుని చూడగఱే ఏనుగు అదృశ్యమై పోయింది. బెదరుతీరిన
ముద్దుగుమ్మలు అశ్రుస్వరూపుడైన శ్రీనివాసుని చుట్టు చేరి ప్రశ్నిం఑
సాగారు. పద్మావతి ఆ నవయువకుని ఓరగంట చూడసాగింది.

శ్రీనివాసుడు పద్మావతి నైపు తిరిగి వచ్చేడు, పెంపు, పెంపు అను పుట్టు
పూర్వోక్తరాలను తెలపమన్నాడు.

‘పద్మావతి ఆకాశరాజ పుత్రిక’ అని చెలికత్తెలు తెలిపారు. శ్రీనివాసుని మనసు చలించి కప్పినది. ‘మీ చెలిని నేను ప్రేమించాను. పెళ్ళి చేసుకోంటా’నని పద్మావతిని సమీపించాడు. చెలికత్తెలు అతని దుడుకుతనాన్ని వారించి రాళ్ళందుకొన్నారు. అడవాళ్ళ దెబ్బల రుచి తెలిసిన అవతార పురుషుడు మర్యాదగ శేషాద్రికి వెనుతిరిగాడు.

శ్రీనివాసుని మనసు పద్మావతీ అధీనమైనది. వకుళమాలిక అప్యాయంగ
 అమర్చిన భక్త్య భోజ్యాలను ముట్టలేదు. పరాధీనుడైన తనయుని చూసి
 తల్లిమనసు కల్లడిల్లిపోయింది. 'నీ మనసులో బాధేమిటో చెప్పవయ్యా
 శ్రీనివాస' అన్నది వకుళ. శ్రీనివాసుడు పద్మావతిపై ప్రణయాన్ని
 తెలుపుతూ పూర్వజన్మ వృత్తాంతాన్ని కూడ వినిపించసాగాడు.

అపర లక్ష్మీదేవి అయిన వేదవతి మునిశ్రమంలో ఉండగా
కామాంధుడైన రావణుడు అమెను వాంఛించి బలాత్కరించబోయాడు.
వేదవతిలో కోపం భగ్గుమన్నది. 'నీదురా! నీ చావుకు నేనే కారణమౌతా'
నని శపించింది.

రాజున స్వర్థకు నిందించుకొంటూ వేదవతి అగ్నిప్రవేశం చేస్తుంది.
అగ్నిదేవుడు ఆమెను సురక్షితంగా తన భార్య అయిన స్వాహాదేవికి
అప్పగిస్తాడు.

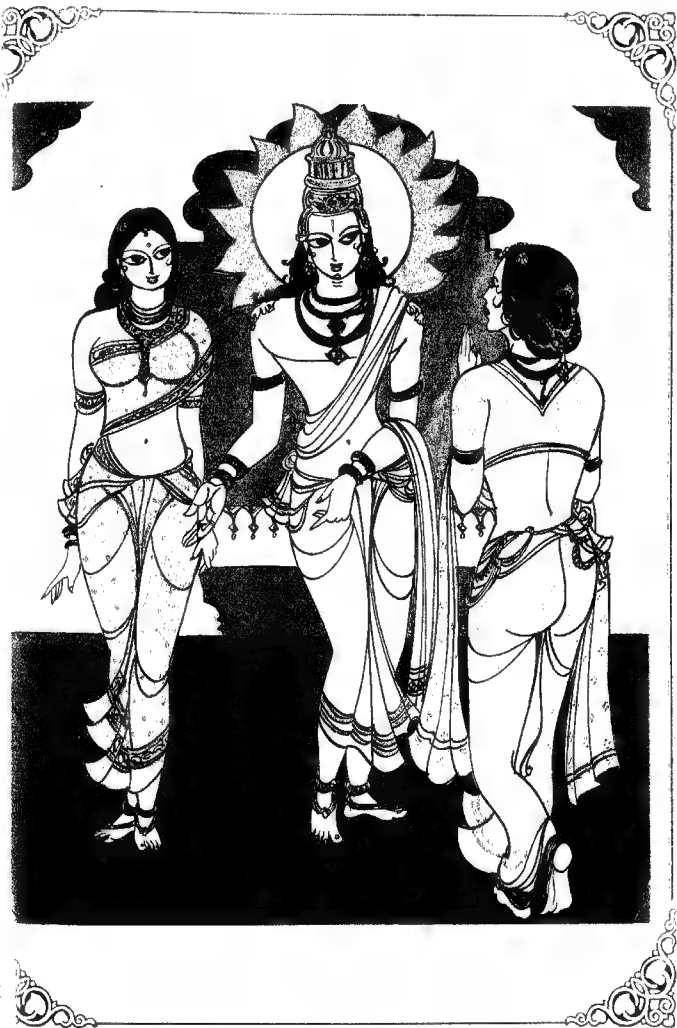

వనవాసం చేస్తున్న సమయంలో రామలక్ష్మణులు లేనప్పుడు సీతమ్మను
 అపహరించుకొని పోరాని రావణాసురుడు కించపడి వస్తారు.
 ఆ దశకందుడు లంకకు ఎక్కుకొని పోయినది అసలు సీతను కాదు ఈ
 వేదవతినే.

సీతమ్మగా భావించి రావణుడు వేదవతిని లంకచేర్చగా రాముని అర్ధాంగి
సీత అగ్నిహోత్రుని ఇల్లు చేరింది.

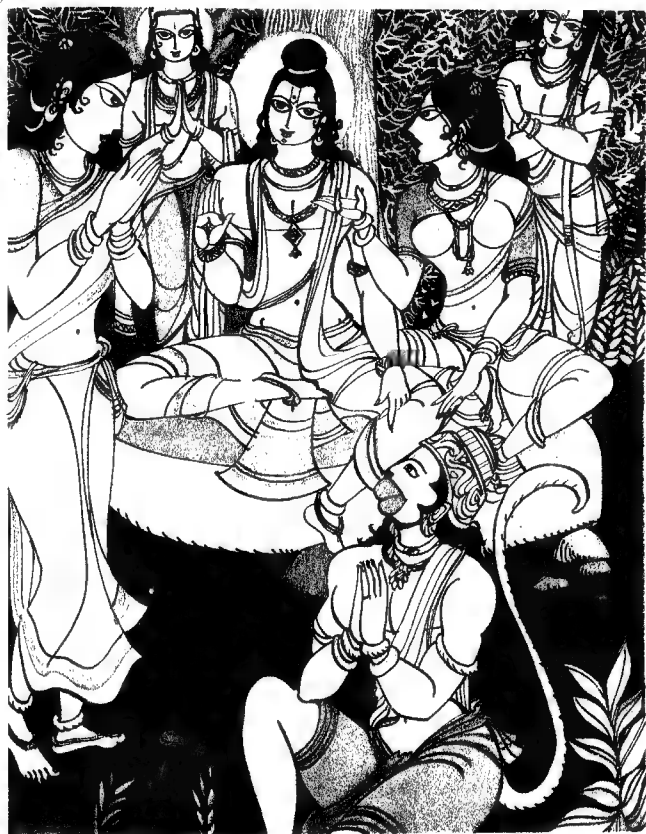

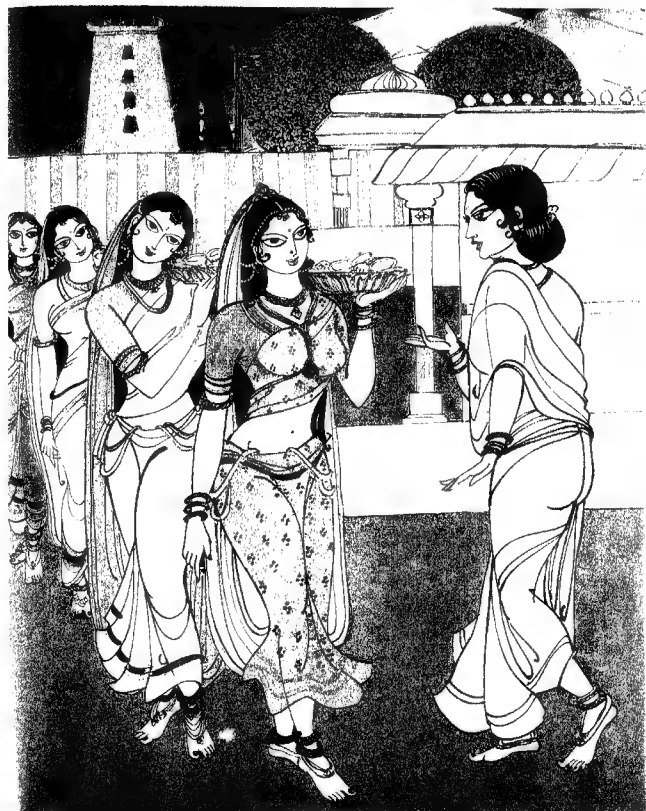
రావణుని అంబు ఉన్న వేదవతిని సీత అనుకొన్న రాముడు అమెను
స్వీకరింపక నిరాకరిస్తాడు. వేదవతి అగ్ని ప్రవేశం చేస్తుంది. అగ్నిదేవుడు
సీతతో బాటు వేదవతిని కూడ రామునికి అప్పగిస్తాడు.

వేదవతివైపు ప్రశ్నార్థకంగ మాస్తున్న రామునికి సీతమ్మ చెప్పున్నది. 'నాకు మారుగ ౧౦౦ కాలం రాక్షసుల బారిపడి అష్టకష్టాలకు పీడ్చిన ఈ వేద వతి స్వీకరించండి'. 'నేను ఏకపత్నీ వ్రతుడనని నీకు తెలియదా రాక్ష సీ! జన్మలో ఇది కాని పని. మరో జన్మలో ఈ వేదవతి అకాశరాజు ఇంట పద్మావతిగ అవతరిస్తుంది. నేను శ్రీనివాసుడనై ఆమెను చేపట్టా న'ని సీతకు వాగ్దానం చేస్తారు శ్రీరాముడు.

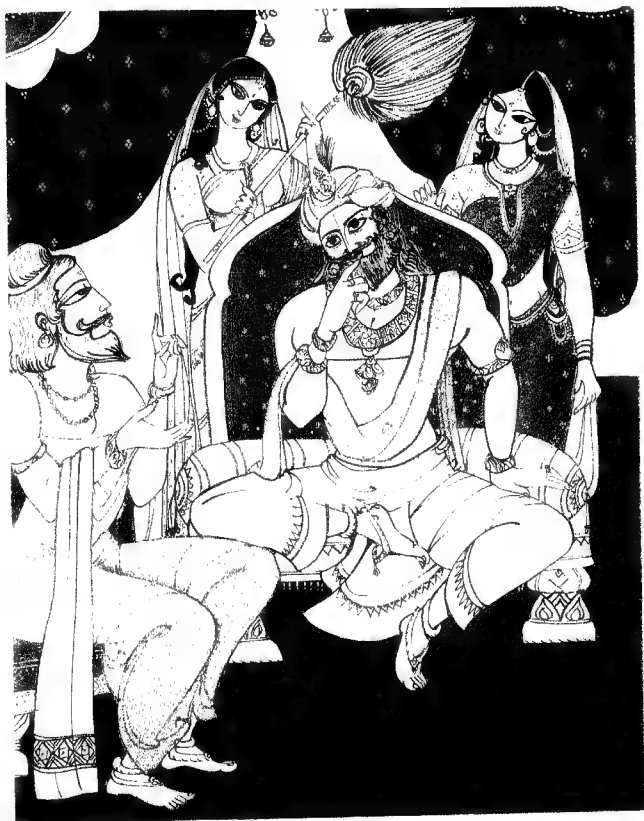

ఇది విన్న ఫకులమాలికపద్మావతిని పరిణయమారనిదే శ్రీనివాసునకు
 సుఖము లేదని తెలిసి, అకాశరాజు ధరణీ దేవులతో పెండ్లి
 రాయబారము చేయ బయల్దేరినది. మార్గమధ్యమున అమె
 శివాలయము నుండి వచ్చు పద్మావతి చెలులను కని అకాశరాజు
 తనయను శ్రీనివాసునిపై విరహమున వేగుచున్నట్లు తెలుసుకొనినది.
 వారి వెంట అంతఃపురమున కేగినది.

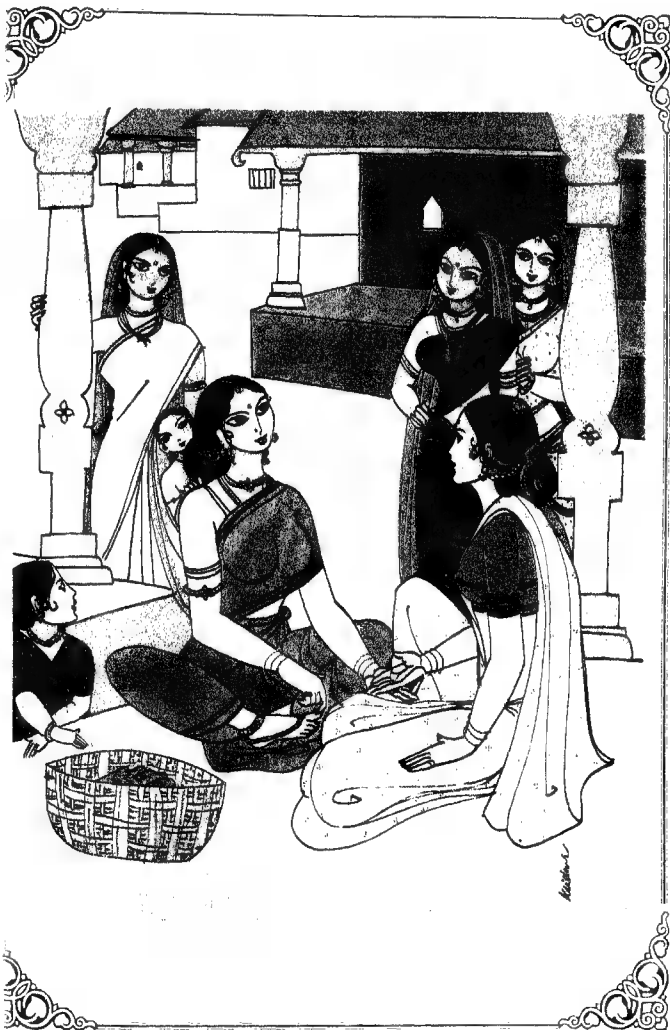

పద్మావతి విరహాజ్వరంతో పాన్పు పట్టింది. తన ముందు శ్రీనివాసుని
 పై మరుగులుకొన్నదనే విన్నారు. బృహస్పతితో సంప్రదించి శ్రీనివాసునితో
 సంబంధం ప్రేయస్కరమని కల్యాణ గిరియాలకు ఎదురు చూడసాగారు.

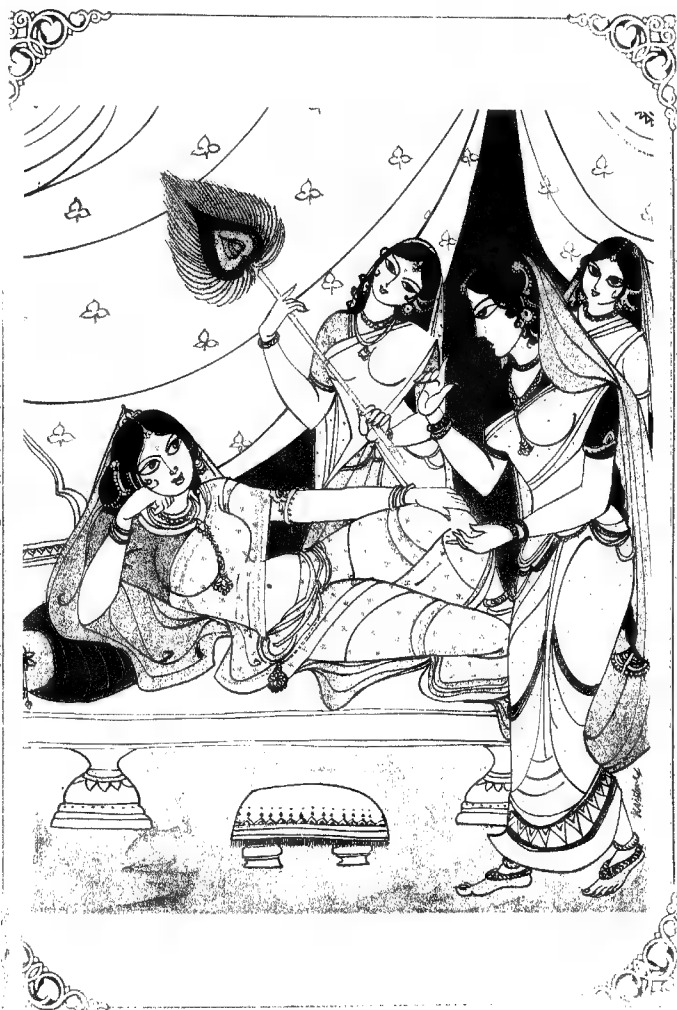

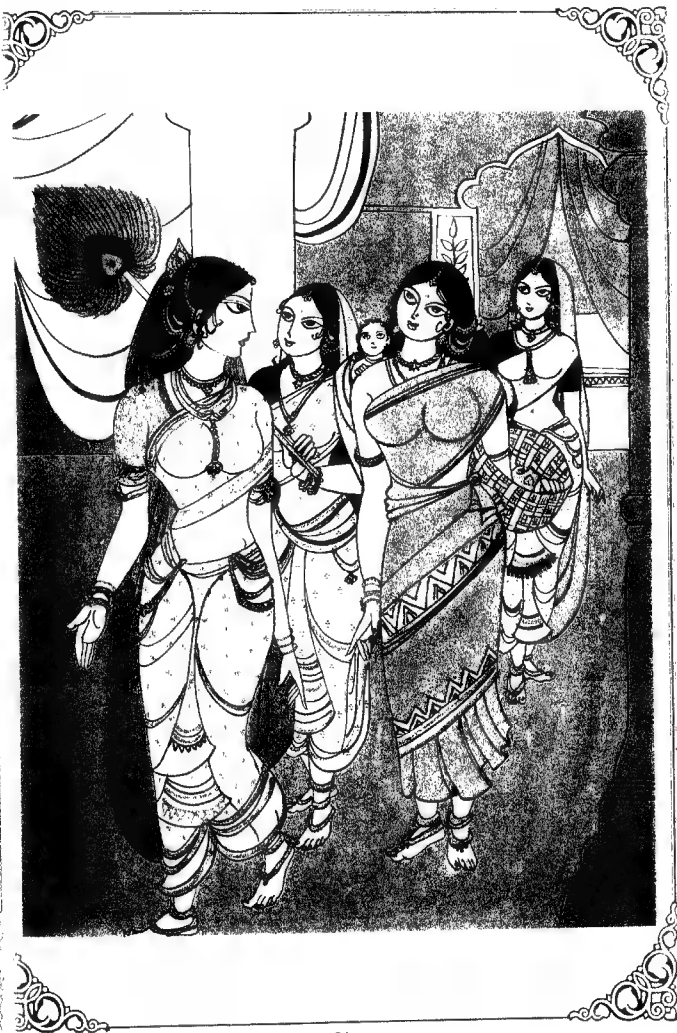
శ్రీనివాసునికి తొందర ఎక్కువ. ఎరుకలసాని వేషంతో పద్మావతి నగరు
ప్రవేశిస్తాడు. రాజవీధుల్లో తిరుగుతున్న ■■■ సాముద్రిక వత్తను
చెలికత్తెలు రాణీవాసానికి రమ్మని పిలిచారు.

ఎరుకలసానికి శ్రీమద్భాగవతం ఎక్కువ. రాణిగారి పిలుపు లేనిదే ~~అంక~~
పురానికి రానంటుంది.

తన కుమార్తె భవిష్యత్తు సర్వస్వంగ భావించిన ధరణీదేవి ■
ఎరుకలసానిని స్వయంగవెళ్ళి అహ్వానిస్తుంది.

పద్మావతి భరి సొగసు రేఖలను శేషాచల ఎరుకలసాని చూస్తూ 'ఇది
ప్రేమకు సంబంధించిన జబ్బు. కొండలదొర శ్రీనివాసుని కిచ్చి పెళ్లి
చేస్తే అన్నీ మరుగుతుంటాయి. త్వరలో ఆ కోనేటి రాయుడు తన కల్లని
పెళ్లి రాయబారానికి పంపుతాడ'ని చెప్పింది.

ఎఱుకలసాని వెడలిపోయిన అనంతరము రాణి పరిచారికలతో
కూడియుండ వకుళమాలికరాణి వద్దకు వచ్చి తాను శ్రీనివాసుని వద్ద
నుండి వచ్చినట్లు తెల్పి ~~అందునను~~ పద్మావతి నీయవలసినదిగా
అర్థించినది.

ఓహస్వతి మాట, బోస్కం, వకుళ రాయబారం అన్నీ విన్న
ఆకాశరాజు పద్మావతీ పరిణయానికి ముహూర్తం నిర్ణయించవలసిందిగా
దైవజ్ఞులను కోరాడు.

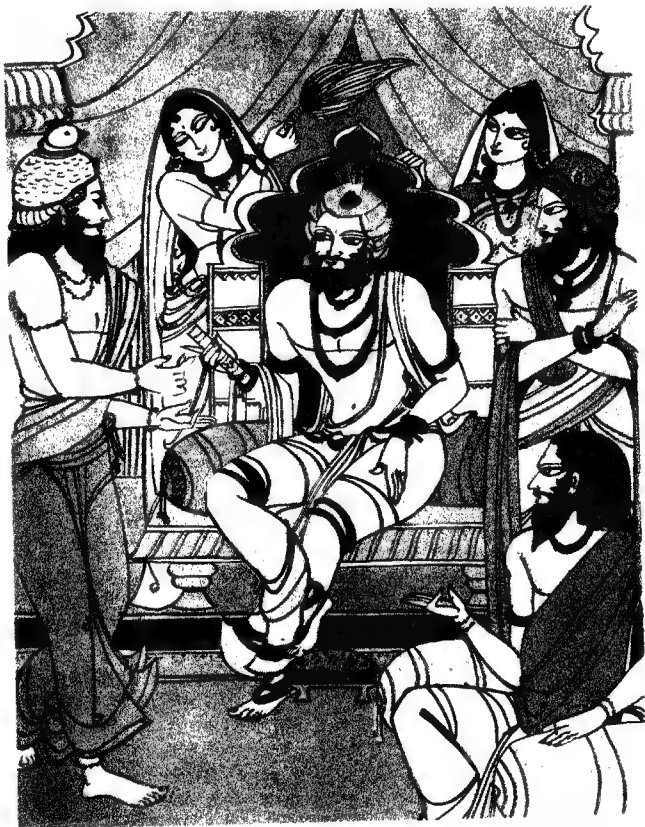

బృహస్పతి మాట, ఎరుకతి బోధ్యం, వకుళ రాయబారం అన్నీ విన్న
అకాశాభిషేక పద్మావతీ పరిణయానికి ముహూర్తం నిర్ణయించవలసిందిగా
దైవజ్ఞులను కోరారు.

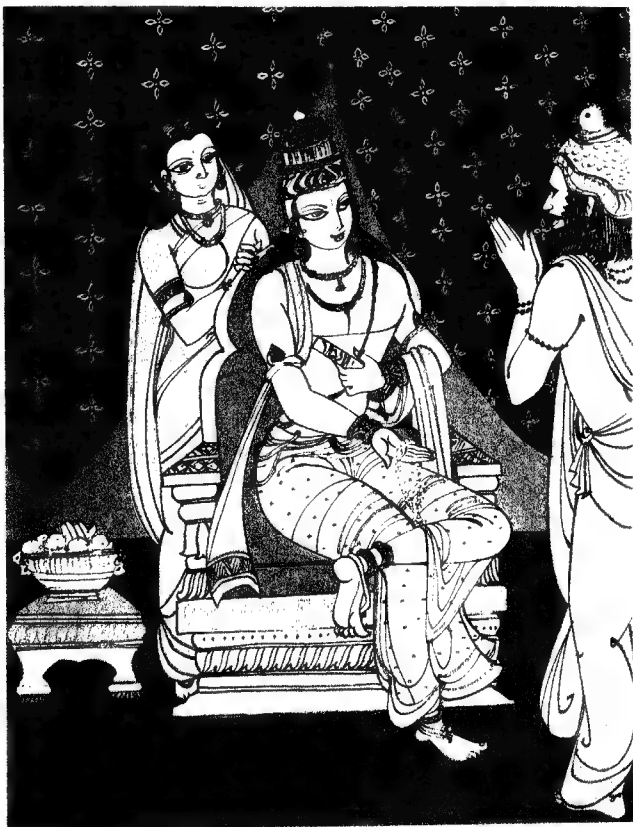

పద్మావతి శ్రీనివాసులకు వివాహము చేయు తన సంకల్పమును
మహారాజు సభలో వెల్లడించి ఆ క్షణముననే శ్రీనివాసునకు పంపుటకు
రాజమందిరమునకు వచ్చి పద్మావతిని వివాహమాడవలసినదిగా
కోరుచూ అహ్వన పత్రికను సిద్ధము చేసిరి.

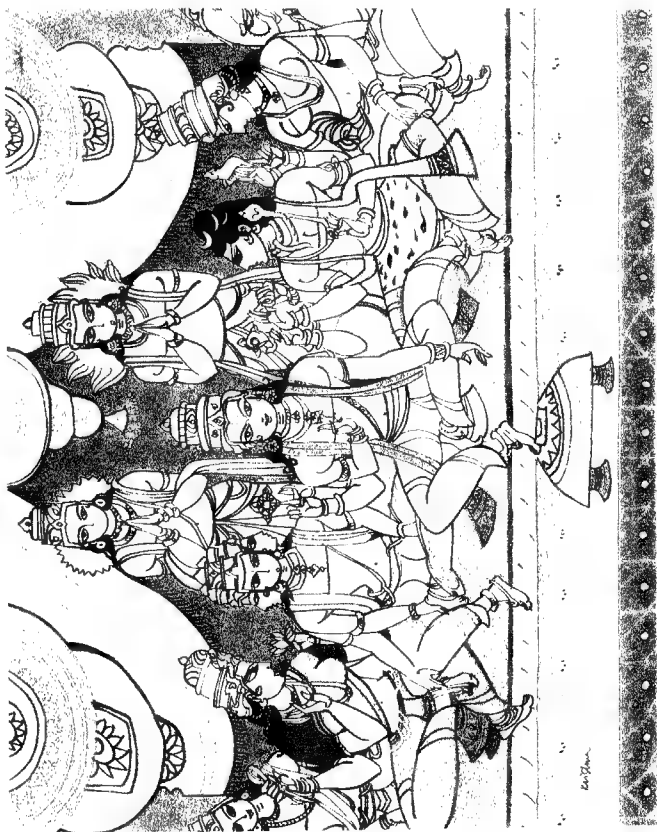

అకాశరాజు సందేశము కొనిపోవుటకు శుకమహర్షిని నర్థింపఁబెట్టెను. వక్రతూలికతో నహా వేంకటగిరి కేగి శ్రీనివాసుని దర్శించి పత్రికనొసగ ప్రేతుడైన శ్రీనివాసుడు మహర్షిద్వారా కంఠమాలను బహుమతిగా పద్మావతికి పంపినాడు.

శ్రీనివాసుడు పద్మావతిని పరిణయమాడడానికి శివబ్రహ్మది దేవతల
ఆమోదాన్ని పొందాడు.

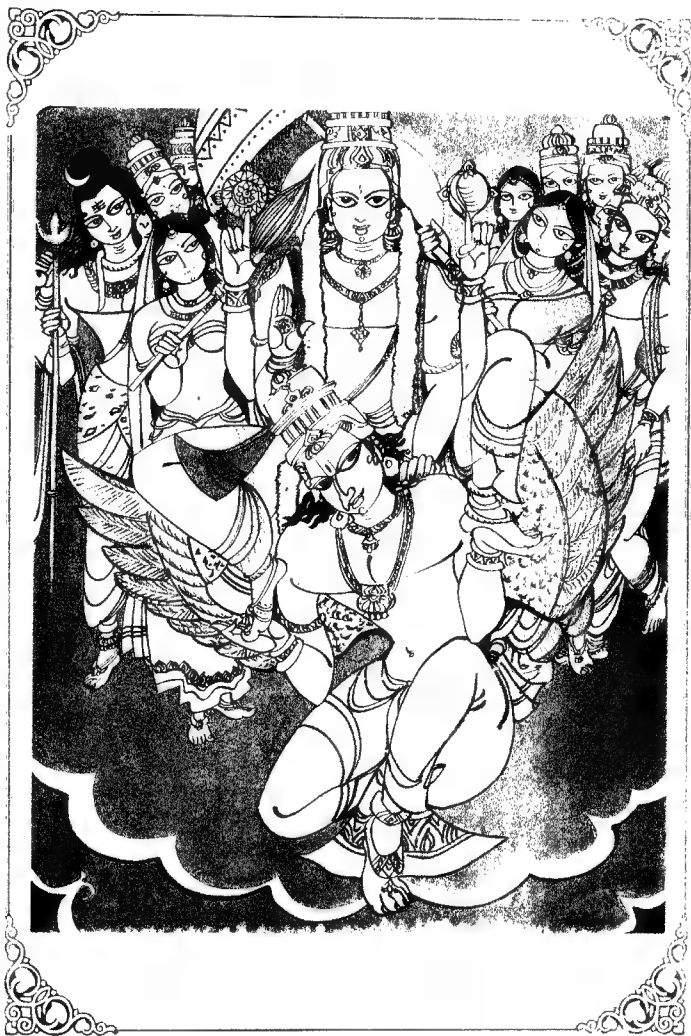

కల్యాణానికి కావలసిన ఫైకాన్ని అప్పుగ సమకూర్చమని శ్రీనివాసుడు
కుటేరుని ఆదేశించాడు. పెళ్లికోసం చేసిన అప్పును కలియుగాంతం
వరకు చెల్లించక తప్పదు వడ్డీకాసులవానికి.

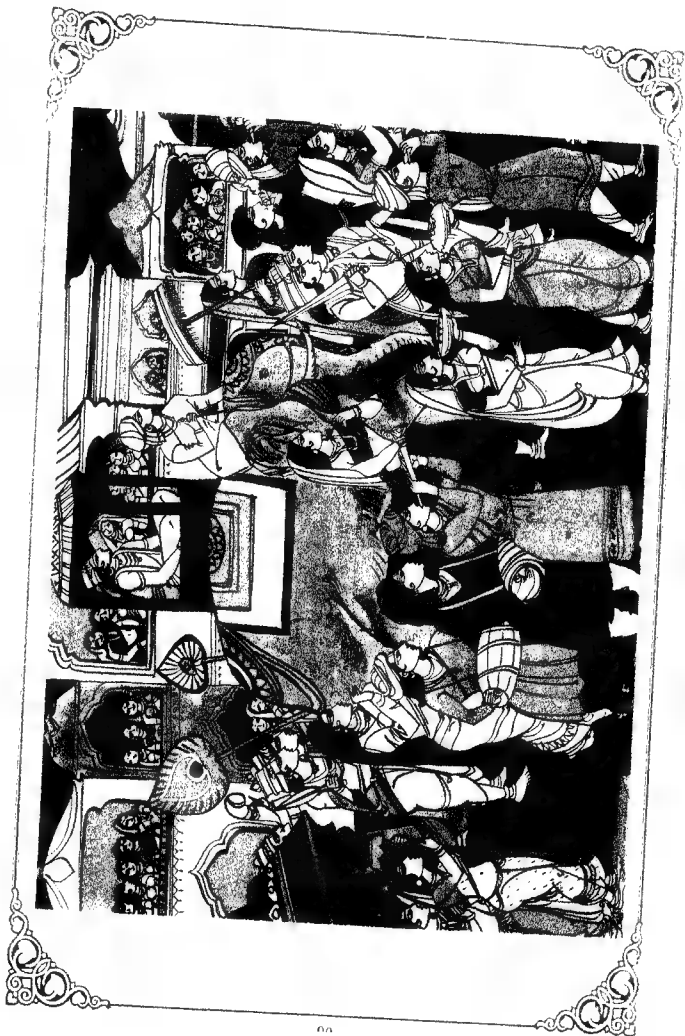

వెరలెను వేంకటదైవ సిఖామణి పెళ్లికొమరుడై గరుడారూఢుడై; సకల
సురులు.మునివరులు కొలువగా కదిలెను శ్రీనివాసుడు.

అకాశరాజు నకల ■■■ మర్యాదలతో శ్రీనివాసవరుని అహ్వానించాడు.
కొత్తపెళ్లి కొడుకును భద్రగజముపైన ఊరేగించాడు. శ్రీనివాసచంద్రుని
దివ్యసౌందర్యాన్ని నగర కాంతలు నయన చకోరాలతో అస్వాదించ
సాగారు.

కల్యాణవేదికమీద పద్మావతి శ్రీనివాసులు. పద్మావతి పాణిద్వయాన్ని
 శ్రీనివాసుని చేతులలో ఉంచి ఆకాశరాజు కృప్తిగ నిట్టూర్చాడు. మెరుపు
 మేఘము కూడి మెరిసినట్లయినది. ముక్కోటి దేవతలు అశ్రద్ధదించారు.
 ముస్తాదువల మంగళ గీతాలు వినిపిస్తున్నాయి.

కమలాదమణికి కమలామనకును

మమతల జయజయ మంగళము.

అది లోకకల్యాణం కోసం అవతరించిన శ్రీనివాసుని కల్యాణగాథ.

శ్రీయఃకాంతాయ కల్యాణనిధయే నిధయేర్థినామ్
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్...

T.T.D. Religious Publications Series No. 242
Price : Rs. 45/-

